

TELEGRAFUL ROMAN.

Телеграфъ есе део оре не
септембл: Меркере ши Съмбета.
— Пренспераціоне се аче дн
Сібія ла еседитора фойсі; не пфа-
ръ ла Ч. Р. поще, къ кані гата, прн
свірсіорі фравкаге, адресате кьре
есендігарь.

№ 13.

АНШЛЪ I.

Прецізлѣ пренспераціонеі пентрѣ
Сібія есе не анѣ 7. ф.л. м. к.; сар
не о жолгате де анѣ 3. ф.л. 30. кр.
— Пентрѣ чеделате ырдѣ але
Трансіваніи ши пентрѣ провинціе
дн Монархъ не анѣ 8. ф.л. сар
не о жолгате де анѣ 4. ф.л.
Исеретеле се платесѣ къ 4. кр.
шырлѣ къ слоие мѣч.

Сібія 21. Февраріѣ 1853.

Депеше телеграфиче.

Адъжстеле генерале аз арматеі кьре тоді командангі мн-
літарі, ши Локоціторіи. Віена 27 Февр. 1853 ла 7 оре димінеда.

А Сеа ч. р. апостолік Маіестате аз dormitѣ фьр дитрершпері
пль ла 4 оре. дьп ачеа іарьші аз dormitatѣ, ши дела дешентаре
днбѣ се аелл дитьрѣтѣ. Амьліта кьлдэрѣ дн канѣ не с'а маі
дигорсѣ, пьмаі кьте знеле зншорѣ трекьторіе дорері дншызьторіе
се арьтарѣ дн канѣ дн канѣ дн канѣ. Дьп че зншоріца есен-
ціале дне де 26 оре, се ворѣ да пьшаі кьте доі вьлетіні.

Депеше телеграфиче.

Міністрьл дн лъсптр кьре ч. р. Гьверніѣ дн Сібія.

Віена дн 27 Февр. 1853. Алѣ 27—ле вьлетіні:

Дн декрель фаворіторіѣ маі де парте алѣ боліе Маіестьці
Селе ч. р. апостоліче, не с'а арьтарѣ ніч о тьрзраре.

Віена 27 Февраріѣ 1853. сѣра ла 7 оре.

Консіл. де кьрте Сеевьргер ч. р. архіатрѣ.

Консіл. де реценціѣ кавалерьлѣ де Ваттманн
ч. р. архіхрѣргѣ.

Депеше телеграфиче.

Міністрьл дн лъсптр кьре ч. р. Гьверніѣ дн Сібія.

Віена дн 28 Февр. 1853. Алѣ 28—леа вьлетіні.

А Сеа ч. р. апостолік Маіестате аз авьтѣ знѣ сомнѣ прѣ лі-
ніціѣ ши рестаьрторіѣ, ши реитрѣрѣа сънетьціи фаче пашірліе
доріте. Віена дн 28 Февр. 1853 ла 7 оре димінеда.

Консіл. де кьрте Сеевьргер ч. р. архіатрѣ.

Консіл. де реценціѣ кавалерьлѣ де Ваттманн
ч. р. архіхрѣргѣ.

Депеше телеграфиче.

Дела Міністрьл дн лъсптр кьре А Сеа Днъдїме Архїдчеле
Альрехтѣ дн Бьда. Віена дн 28 Февр. 1853. Алѣ 29—ле вьлетіні.

Дитрѣрѣа сънетьціи Маіестьціи Селе ч. р. апостоліче, пьше-
ше дитрѣна днпнте. Віена дн 28 Февр. 1853 ла 7 оре сѣра.

Консіл. де кьрте Сеевьргер ч. р. архіатрѣ.

Консіл. де реценціѣ кавалерьлѣ де Ваттманн
ч. р. архіхрѣргѣ.

Депеше телеграфиче.

Міністрьл дн лъсптр кьре ч. р. Гьверніѣ дн Сібія.

Алѣ 30—леа вьлетіні:

Напте де івіреа знѣ лінѣ ши цїторіѣ сомнѣ, не с'а арьтарѣ
ніч чеа маі мікѣ дитрѣрѣаре маі мьлѣ. Церьтѣрѣеа потеріи де
везьтѣ дн зїметатеа обектѣлѣ прївітѣ, че а фостѣ немїзлочїта зр-
таре а кьтрїеррїи, с'а мїшїоратѣ мьлѣ, днлѣ пль акьма не е
редїкатѣ къ тотѣлѣ.

Днъпътѣрѣа сънетьціи а Маіестатеі Селе ч. р. апостоліче
пьшеште къ асфелїѣ де знїмесрїме, днкѣтѣ де азї днколо се ва да
пьмаі кьте знѣ вьлетіні.

Віена дн 1 Марціѣ 1853 7 оре димінеда.

Консіл. де кьрте Сеевьргер ч. р. архіатрѣ.

Консіл. де реценціѣ кавалерьлѣ де Ваттманн
ч. р. архіхрѣргѣ.

Монархїа Австріакѣ

Трансіванїа.

Окна дн 19—ле Февраріѣ. Лзні се цїп дн Оранїлѣ пострѣ
дн тоге бїсерїчїле рьгьїзїні пентрѣ фєрїчїта скапаре а Монархьлї

дн прїмеждїѣ; ши пентрѣ реїтрѣрѣеа сенетьціи Лзі. Маі днлѣлѣ ла
греко-ресерїтенї, аної ла реформациі, ши дн сѣршїтѣ ла роман-
Католичї. Ла тоге рьгьїзїніле ши церемонїіле дшпнезеещї лзарѣ
парте тоге конфесїонїле днпрезнате, ши доведїрѣ челѣ маі фьрмосѣ
есепїлѣ де о стїмї реїнпрѣкѣ атлѣ конфесїонале, кьтѣ ши націо-
нале. — Астьлї ажпелѣ аїчеа дн Сїбіѣ Конціентеле де солдаці,
че авь сѣ део Окна пентрѣ авьлѣ ачеста. Чеї маі мьлѣ дїптре ре-
грѣцї ераѣ фєчїорї воїнічї де ромьлѣ; не кьпрїнесѣ о вькьрїѣ вьлѣп-
дї кь вое вьлѣ алергьндѣ ла Стѣгьлѣ Дншпъртескѣ спре а деїпне
жьрпълѣтѣлѣ де кредїнѣ, ва че е ши маі мьлѣ, еї апронїдсе де
стѣгѣ стрїгарѣ ши де маі мьлте орї, „вїватѣ.“ Ашїа бравїлорѣ ро-
тнї, трезїціѣлѣ пьдїптелѣ, ши жьдекаці, кь стрѣшїї вострї romanї
аз кьлѣтатѣ репшеле сеѣ челѣ тарѣ дн Історїа лъмсі пьмаі прїп
вїтежїа, къ каре с'аѣ аретатѣ ка солдаці дн ресвеледе челе мьл-
те, че ле авѣаѣ къ днвечїнатеа попорѣ, не каре еї ле днпнѣѣлѣ
прїп дїсцїплїна чеа стрѣлѣ, че домпеа днптре дьпшї. Кїетареа
вѣострѣ есте фьрмосѣ ши сьлѣтѣ, вої авѣцї сѣ апьраці вьтеле пь-
рїнцилорѣ ши рьденїлорѣ востре, патрїа вѣострѣ, дншпърїцїа дн-
трѣгѣ ши днпата еї Дїнастїѣ не троньлѣ челѣ консекратѣ де вѣкьрї,
ла каре а рьдїкато пропїа дшпнезеїаскѣ, де пьлїлрї стїне ши де
тоге прїмеждїіле дн лъсптр ши дн афарѣ.

Вьнатѣ. Gazeta Timișorei не адьче іарьші осьпделе, че аз
зрматѣ асьпра зрпъторїелорѣ Individe:

Гаврїле Крапнеу дн Борачка пентрѣ аскьндереа банкотелорѣ
коштїане, къ арестѣ де 4 зїле дн фѣрѣ.

Ferdinandѣ Прьшїневскї ши Adamѣ Герман дн Елемїѣлѣ пентрѣ
кьлкареа леїлорѣ де арте, чел дн тьлѣ не льпгѣ пердереа
армелорѣ къ арестѣ де 6 лъне дн фѣрѣ, іарѣ челѣ де пре зртѣ къ
5 ф. м. к.

Марко Бакїчї дн Пазлїшѣ пентрѣ кьлкареа леїлорѣ де паса-
портрї ши прїпїреа дн слъжѣ а дої вагазої, фьрѣ паспортѣ къ ар-
рестѣ де 4 лъне дн фѣрѣ.

Iosifѣ Bicoda дн Арадѣ пентрѣ пїтълареа септелорѣ револ-
дїонарї къ арестѣ де 14 зїле дн фѣрѣ.

Iankѣ Paia дн Ракітова пентрѣ пїтълареа армелорѣ, не льпгѣ
пердереа армелорѣ къ арестѣ де 6 септемьне дн фѣрѣ.

Флорѣа Ментїанѣ дн Кьлешѣ пентрѣ пїтълареа армелорѣ ши
де мнїціїне а дозѣрѣ къ арестѣ де 4 лъне дн фѣрѣ не льпгѣ
пердереа лькьрїлорѣ пїтълате.

Iosifѣ Șari дн Дантова пентрѣ пїтълареа армелорѣ ла арестѣ
де 6 септемьне дн фѣрѣ ши пердереа армелорѣ пїтълате.

Simeone Niada дн Брєсїнѣлѣ пентрѣ пїтълареа армелорѣ, ка ши
челѣ де маї напте.

Andrea Цїкїчї дн Неопланта пентрѣ пїтълареа банкотелорѣ
коштїане къ арестѣ де 4 зїле дн фѣрѣ

Margarita Там дн Рекамѣ пентрѣ вьтълареа воргалѣ а знѣ
офїцїрѣ, къ арестѣ дн кьтѣ а цїпѣтѣ черчетареа.

Karolina Поповїчї дн Какова пентрѣ пїтълареа армелорѣ, не
льпгѣ пердереа лорѣ, къ 15 ф.л. м. к.

Ianosѣ Iankлескѣ дн Ромълещї пентрѣ пїтълареа армелорѣ,
не льпгѣ пердереа лорѣ, къ арестѣ де 6 септемьне дн фѣрѣ.

Асетрїа. Віена 25 Февр. Нѣптеа трекьтѣ а фостѣ чеа
дїпкѣлѣ дела 18 днбѣче, дн каре Днъдїмеа Сеа Архїдчїесеа Со-
фіа, пата Дншпъртѣлѣ с'а депьртатѣ де ла патьлѣ Маіестьціи Селе,
ши а одїхнїтѣ кьтева оре. Ла 5 оре димінеда днлѣ а фостѣ дьлчеа
пашѣ ьршї льпгѣ патьлѣ Маіестьціи Селе.

TELEGRAFUL ROMAN.

Telegraful iese de două ori pe săptămână: Miercuri și Sâmbătă — Prenumerarea se face în Sibiu la espeditura foiei; pe afară la Ce. R. poște, cu bani gata, prin scrisori francate, adresate către espeditură.

N^{ro} 15. ANUL I.

Prețului prenumerației pentru Sibiu este pe an 7. fl. m. c; ear pe o jumătate de an 3. fl. 30. cr. — Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarhia pe un an 8. fl. ear pe o jumătate de an 4. fl. — Inseratele se plătesc cu 4. cr. șirul cu slove mici.

Sibiu 21. Februariu 1853.

Depeșe telegrafice.

Adjutantele generale alu armatei către toți comandanții militari, și Locoțiitori. Viena 27 Fevr. 1853 la 7 ore dimineța.

A Sea ce. r. apostolică Maiestate au dormitu fără intrerumperi până la 4 ore, după aceea iarăși au dormitat, și dela deșteptare încocî se află întărită. Îmulțita căldură în capu nu s'a mai întorsu, numai câte unele ușioru trecătorie doreri împungătorie se arătară din cându în cându în capu. După ce ușiorința esențiale ține de 26 ore, se voru da numai câte doi buletinî.

Depeșe telegrafice.

Ministrulū din lăuntru către ce. r. Guberniū în Sibiu.

V i e n a în 27 Fevr. 1853. Alū 27-lé buletinū:

În decursulū favoritoriu mai de parte alū bólei Maiestății Sele ce. r. apostolice, nu s'a arătatū nicî o turburare.

V i e n a 27 Februariu 1853. séra la 7 ore

Consil. de curte S e e b u r g e r ce. r. arhiatru.

Consil. de regenția cavalerulū de V a t t m a n n ce. r. arhihirurgū.

Depeșe telegrafice.

Ministrulū din lăuntru către ce. r. Guberniu în Sibiu.

V i e n a în 28 Fevr. 1853. Alū 28-lea buletinū.

A Sea ce. r. apostolică Maiestate au avutu unū somnū pré liniștitū și restauratoriu, și reîntregirea sănetații face pașurile dorite. Viena în 28 Febr. 1853 la 7 ore dimineța.

Consil. de curte S e e b u r g e r ce. r. arhiatru.

Consil. de regenția cavalerulū de V a t t m a n n ce. r. arhihirurgū.

Depeșe telegrafice.

Dela Ministrulū din lăuntru către A Sea Înălțime Arhiducele Albrehtū în Buda. Viena în 28 Febr. 1853. Alū 29-lé buletinū.

Întregirea sănătății Maiestății Sele ce. r. apostolice, pășește într'una înainte. Viena în 28 Fevr. 1853 la 7 ore séra.

Consil. de curte Seeburger ce. r. arhiatru.

Consil. de regență cavalerul de Vattmann ce. r. arhihirurgu.

Depeșe telegrafice.

Ministrul din lăuntru către ce. r. Guberniū în Sibiiū.

Alū 30-lé buletinū:

Nainte de ivirea unui linū și țitiuri somnū, nu s'a arătatū nicī cea mai mică întărătare mai multū. Germurirea poteriī de vezutū în ziumetatea obiectului privitū, ce a fostū nemizloțita urmare a cutrierării, s'a micșioratū multū, însă până acuma nu e ridicată cu totulū.

Îmbunătățirea sănătății a Maiestatei Sele ce. r. apostolice pășește cu astfeliū de unimesurime, încâtū de azi încolo se va da numai câte unū buletinū.

V i e n a în 1 Marțiu 1853 7 ore diminéta.

Consil. de curte Seeburger ce. r. arhiatru.

Consil. de regență cavalerul de Vattmann ce. r. arhihirurgu.

Monarhia Austriacă

Transilvania.

O c n a în 19-le Fevruariū. Lunī se ținu în Orașiuulū nostru în tote bisericile rugățiunī pentru fericita scapare a Monarhului din primejdiā; și pentru reintregirea senetății Luī. Mai întâiū la greco-reseriteni, apoi la reformați, și în sfârșitū la romano-Catolici. La tote rugăciunile și ceremoniile dumnezeesti luāră parte tote confesiunile înpreunate, și dovedirā celū mai frumosū esemplu de o stimā reciprocă atâtū confesionale, câtū și naționale. – Astăzi ajunsā aicea în Sibiiū Contințentele de soldați, ce avu să dee Ocna pentru anulū acesta. Ceī mai mulți dintre regruți erau feciori voīnici de romānū; ne cuprinsā o bucuriā văzânduī cu voe bunā alergāndū la Stégulū Împărătescū spre a depune jurământulū de credință, ba ce e și mai multū, ei apropiinduse de stégū strigată și de mai multe ori, „vivatū.“ Așia bravilorū romāni, trezițivā puțintelū, și judecați, că strămoșii vostri romāni aū căpātātū renumele seū celū mare în Istoria lumei numai prin vitejia, cu care s'aū aretatū ca soldați în resbelele cele multe, ce le avēaū cu învecinatele poporā, pe care ei le învingēū prin disciplina cea strānsā, ce domnea între dānși. Ciemarea vōstrā este frumōsā și sfântā, voi aveți să apărați vetrele părinților și rudeniilor vōstre, patria vōstrā, împărăția întrégā și înalta ei Dinastiā pe tronulū celū consecratū de vécuri, la care a rădicato pronia dumnezeiască, de nāvāliri stāine și de tote primejdiile din lăuntru și din afarā.

Bānatū. Gazeta Timișorei ne aduce iarāși osānde, ce aū urmatū asupra urmātorielorū Individe:

Gavrile Cranpeț din Boracica pentru ascunderea bancnotelorū coșutiane, cu arestū de 4 zile în fērā.

Ferdinandū Prușinevscī și Adamū German din Elemirū pentru călcarea legilorū de arme, cel din tăiū pe lângā perderea armelorū cu arestū de 6 lune în fērā, iarā celū de pre urmă cu 5 f. m. c.

Marco Bacici din Paulișū pentru călcarea legilorū de pasaporturi și primirea în slujbā a doi vagabozī, fără pasportū cu arestū de 4 lune în fērā.

Iosif Visoda din Arad pentru pitularea semnelor revoluționari cu arest de 14 zile în fără.

Iancu Paia din Racitova pentru pitularea armelor, pe lângă perderea armelor cu arest de 6 septemăne în fără.

Florea Muntianu din Cubleșu pentru pitularea armenor și de munițiune a doăoră cu arest de 4 lune în fără pe lângă perderea lucrurilor pitulate.

Iosif Șagi din Dantova pentru pitularea armelor la arest de 6 septemăne în fără și perderea armelor pitulate.

Simeone Niada din Brusnicu pentru pitularea armelor, ca si celu de mai nainte.

Andrea Gicici din Neoplanta pentru pitularea bancnotelor coșutiane cu arest de 4 zile în fără.

Margarita Taș din Recaș pentru vătămarea verbale a unui ofițiru, cu arest în cătu a ținutu cercetarea.

Carolina Popovici din Cacova pentru pitularea armelor, pe lângă perderea loru, cu 15 fl. m. c.

Ianoș Ianculescu din Romănești pentru pitularea armelor, pe lângă perderea loru, cu arest de 6 septemăne în fără.

Austria. V i e n a 25 Fevr. Noptea trecută a fostu cea dintăia dela 18 încóce, în care Înălțimea Sea Arhiducesea Sofia, mama Împăratului s'a depărtatu de la patulu Maiestății Sele, și a odihnitu câteva ore. La 5 ore dimineta însă a fostu dulcea mamă érašă lângă patulu Maiestății Sele.

Ambasadorulu englezescu Lordulu Vestmoreland a primitu o depeșă, prin care se face cunoscută părerea de reu atât a Maiestății Sele reginei din Britania, cătu și a guberniului englezescu pentru atentatulu din 18, și bucuria pentru scăparea Împăratului din primejdia acéta.

Maiestatea Sea Împăratulu a dăruitu soldaților cari s'au rănitu în rescóla de la Milanu, și adecă celoru greu răniți câte 10, érá celoru ușioru răniți câte 5 galbeni.

Maiorul Naivirt, comandantele militare în Bergamo în Lombardia, a slobozitu către locuirorii aceste cetăți o prociemățiune, prin care face cunoscutu, că și în mizloculu loru s'ar ținé agenți secreți de ai partidei revoluționari, și că și aci s'ar fi încercatu unii a turbura liniștea publică. Totdeodată face poporățiunea băgătoriă de sémă, că unele individe aru fi lățitu scrisori revoluționari.

Gazeta noă din Monahū aduce despre atentatulu asupra Maiestatei Sele a Împăratului următoriu articulu:

Monahū 19 Fevr. O nelegiuire înfiorătoriă, o faptă infame fără asemenare a spurcatu ulițele Vieni. Sceleratulu asasinu s'a cutezatú și asupra capulu tinerulu Monarhū al Austriei. Vitezulu și cordatulu Împăratu Franțiscu Iosifū, care numai ce călătorind prin întinsele Sele țere, fu de poporele, ce se află subt blândulu seu sceptru, în adevărata înțelegere în brațe portatú, s'au făcutu acuma centrulu unui ticălosu asasinariu. Numai proniei cei cerești este a se mulțami, cumcă atentatulu, de și a nemeritu, totuși nu și a pututu ajunge scopulu, și că astfel se abātu o cotrierătoriă catastrofă.

Strigarea de înspăimântare, ce a trebuitú să producă faima despre infamea faptă în Viena și în tótă Austria, va afla pretutindené asemenea eho, precumú a aflatú și la noi. Ne lipsescu cuvinte, ca să putem exprima simțulu de cea mai mare indignățiune, ce nea cășunatu vestea despre urăta acéta îndresnire. Sântemú siguri cumcă acéta indignățiune, așia precumú s'a manifestatú aci, va afla locú pretutindeneé, unde în peptulu omenescu se mai mișcă o scinté de omenescu și morale simțu. Mai nainte dară aducemú a nóstră mulțămire neadormitei și scutitorei mână a provedinții pentru zădărnicia sceleratului atentatú.

După ce urmarăm în privința acesta boldului inimei nostre, săntem boldiți a da loc și acelor contmplațiuni, ce trebuie să se stărnescă în noi la aceste scelerate repede după olaltă următoră fapte. În Milană sāngeră încă rānile ofițirilor și ale soldaților credințioși dētorinței sele, ce le causeră pumnariī însātoșiāților de sānge și plățiților asasinari, cariī sāntū unealtele cele māi lāpādate ale și mai ticāloșilor seī capi. Și de locū după aceea rădică altū asasinariū, unū Ungurū, māna sea cea sceleratā asupra însuși capului Împārātescū. Cine nu va cunōște seū va poté nega aicea legătura din lontru a acestorū fapte spurcate?

Mānile, ce aū ascuțitū pumnariī acestorū ticāloși în Milanū, aū datū cuțitulū în mānā și ucigātoriuului de Împārātū în Viena. Pe tōte buzele zacū și nevrānd numele: Mațini, Coșutū. Și Mațini cu Coșut ședū în pace, și fārā să fie atacați de cineva în Londonū subt scutiņa Angliei, și așteptā după ocașiunī spre atentate noe !

Quesque tandem abutere patientia nostru! ne vine a striga la astfeliū de fapte, precum a făcutū odatā marele oratore și bărbatulū de statū alū Romei în contra Catilinei.

În Anglia se ascutū cuțitele cu care nāimiții bandiți esercēzā urțisita meseriā. Stropitele cu sānge geniī ale Conțilorū Lamberg și Laturū, cariī furā așia crāncenū omorāți, strigā încă înzādarū respłātire asupra instigatorilorū acestorū grozave omoruri, asupra lui Coșutū, care însoțitū cu Mațini aū produsū scenele cele înfiorātorā în Milanū. Coșut adeveritulū falsificatore, și lotrulū de corōnā nu e încă îndestulitū cu acēsta, ci elū întorce cu o temeritate nemesuratā lovitura asasinariuluī nāimitū de elū și însuși asupra Împārātuluī și Domnuluī seū din secura ascundere, ce îi îngādue ospitalēa Angliā.

Subt scutiņa Angliei armēzā elū darā brațele Asasinarilorū, pe cariī elū îi mānā la crimine și asupra sfințitei persōne a Monarhuluī seū. Totūaceea Angliā, carea ceva cu ziometate de Seculū înainte fārā declarațiune de resbelū a pușcatū din fundamentū Copenhaga, a furatū flota Daniei, nu de multū pentru o urgisitā istoriā de cāmātāriā neiertatā a Jidvouluī Pacifico impilā slava Greciā; totū aceea Angliā este, carea lui și tovarāșilorū seī îngādue acuma asilū, ca întruna să făurese noue atentate securitatei māi a tuturorū statelorū ale Conținentuluī, și asupra vieții legitimilorū lorū Suverani.

Totū aceea Angliā este, carea în totū anulū ține balurī poloneze pentru ajutoriulū revoluționarilorū rusești; totū aceea legiuitā Angliā este, acārei emisari, cu actulū habeas corpusū în buzunariū, ca și unū omū de polițiā cu biletulū seū de nevātāmare, se plimbā prin Italia și Ungaria, nainte și țindū revoluțiunea, întārātāndū și plātindū, a cārei legi nu știurā scuti nicī pe unū generale alū armatei celui māi bunū și veciū aliatū, de cruzimea acestui atātū de legiuitū poporū; acēsta este mārēțulū Albione stāpānitoriulū Mării, care s'a făcutū locū de adunare, și dā hranā la tote revoluțiunile, scutește și adāpostezā pe toți lotrii și ucigașii, dēcā ei numai nu se atingū de Geltelmenii și feșeneblele Ledi; de are însă Corōna Ungariei în butunariū seū sāngele lui Latur pe conștiință, puținuī pasā unui Milordū. Ea are trebuință de astfeliū de Holtei, ca să hățescā industria conținentuluī, carea sarū poté ridica, și înlătura țedulele de bumbacū ale lui Ion Bulū. – Acēsta este moralele englezescū, care nu se rușinā a tipāri totodată în ale sele cuviose și conștiințiose tēscuri Cuvāntāriile lotrești ale lui Mațini și Coșut așia precum să fie lipite pe pāreții Milanuluī.

Noi întrebāmū oare māi scutiva Anglia cu tricornele ei lotrii și ucigașii față cu astfeliū de înțelegere învederatā cu instigatoriī ai omoruluī în Milanū? Gāndește acēsta creștinēscā națiune, precum

se numește bucuros, că numai pentru aceea trebuie să serbeză duminica, ca în zilele de lucru se țesă cu atât mai fără pedepsă în sinul său trădări asupra tuturor popoarelor ale Europei, ale lumii?

Noi vom vedea ce va face Anglia, și ductori ei de stat acuma la faima despre noul atentat infame în Viena? Noi vom vedea, ore îngrădiseva dansa iarăși față cu cerințele dreptului popoarelor și mai departe cu masca așa numitului drept de asil. – De ar face acesta, – ce nu vrem încă a crede – atuncia întru adevăr ar merita Anglia a fi afurită de toate națiunile Europei. Regentii Europei tot în asemenea măsură dint'acolo amenințate, ar ști să iaie pusățiunea corespunzătoare pericolului.

Noi începem aceste contemplații cu vorbele „Foei poporale germane“ care corespund cu totul, acelor ce noi leam arătat de repetite ori: „Va veni odată zioa, însă nu zioa secerișului pentru sacul de lână, ci zioa Dumnezeescului Județ pentru un popor, care în credință nu stă îndreptul Cartagenilor, pentru un popor, care calculează moralele la Guinea și nu se rușinează a se lăuda cu drepturi internaționale, pe care el în interesul său, unde poate numai, le calcă cu picioarele. Să sperăm, că Austria va vorbi în cauza acesta un cuvânt serios. Aicea se lucră de moralele cel mai înalt, de onoare căci de vor învenina principiele bandiților și conținintele, atunci ar fi societatea morale perdată, ar fi încă numai o potință. – pumnari către pumnari. – Și de acesta să ne păzescă cerul. Noi sperăm și ne încredințăm, cumcă în totă Europa, și anume în Germania pretutinden glasul public se va exprima în acest înțeles. Anglia trebuie să vază, cumcă la rămânerea pe lângă sistema sea de acum, are totă Europa asupra ei.“

Correspondința acesta nu are lipsă de Comentariu, căci ea trebuie să afle asemenea eho la toate simțitoriele poporă, care nu numai indignate, dar tot de odată au se fie și îngrijite despre întreprinderile drăcești ale revoluționarilor bandiți.

– O Depeșă telegrafică din Triest aduce știrea, că Mareșalul Loconiitoriu Conte Laïningenu a sosit delă Constantinopole, și că porța a făcut întru toate destul cererilor Austriei.

Viena 26 Febr. Publicare. Zioa 18 Febr. 1853 s'a făcut între zidurile cetății împărătești însemnată prin o crimă, care fiind necunoscută în istoria popoarelor Austriei, trebuie să împlă peptul fiecărui cetățen de omenia cu grăz, grătă, și cu cea mai adâncă dorere.

Ioane Libeni în Ceacvar, comitatul Albei regală din Ungaria în 8 Decemvre 1831 născut, prin urmare abia trece 21 ani, de relegea catolică, neînsoratu, după meseria croitoriu, și fiiu al lui Ioane Libeni, meșteru croitoriu cinstitu, și proprietariu de casă și de moșia în Ceacvar, sub totă decurgerea revoluțiunei ungurești întrebuințatu ca croitoriu de cătane la comisiunea de monture în Arad, ăra după depunerea armelor la Vilagoșu slobozitu fără de a i se face vr'o imputare, se pusă încă în a 1850 în legătură cu feciorii de meseria sea, cari, nemulțumiți căci rescola prin învingătoriile arme ale stăpânirii ce legiuite a fostu sugrumată, și nemulțumiți cu noiele giurstări politice și administrative ale regatului Ungariei, prin necurmata împărțire recipocă a simțimintelor sele celor rele, deșteptară în mintea incușitului cugetulu, la începutu numai fugitivu, despre eliberarea patriei lor de sub stăpânirea împărătescă.

La întâlnirile acesté ale lor prin caselor de lucru, cârceme, și prin alte cuibură ascunse au fostu lucratori acești, nemulțumiți cu starea cea nouă a lucrurilor, fără îndoială cârmuiți prin circonspecta și

viclenia influințare a întăritătorilor secreți, încetă aduși la acea începere, că numai în înlăturarea Preînaltului Șef al statului se poate căuta și afla ținta dorințelor lor.

Pregătit prin astfel de învățături și întăritări merse în cuștină în luna lui Martie 1851 la Viena, căută și aci a face cunoștință și a se întâlni cu oameni, cari simțesc ca dânsul, dar mai vârtos cu patrioții și cu meseriașii se, cu cari în convorbirile și întâlnirile lor vorbea despre pretensia apăsare a țerei prin Guberniul împărătesc într'același cip, ca și în Pesta, și citinduse scrieri inimice Guberniului ori ce evinământ îl tălmăcia în favoarea planurilor celor rele ale lor.

Ei se întrecu la asemenea ocașii în expresiuni inimice și în espectoratiuni asupra Maiestății Sele ce. r. apostolice, și curându după aceea au început pârtașii acestor cluburi de lucrători a enuncia speranța, că Preînaltă aceeași în călătoria de atunci prin Ungaria și Ardeală va căde în ucigașia mână a vr'unui partisan al lor.

După norocosa întorcere a Împăratului, văzinduse înșelat în această infame așteptare a sea, mânia și înverșunarea lui Ioane Libeni a fost în continuatele adunări ascunse și mai tare ațitată, și cugetul de mai nainte despre omorârea Maiestății Sele se prefăcu acum în el în propus, cu care ocașie osânditul începu a gândi despre privilegiul, cipul și mizlocele, prin care ar pute pune în lucrare groznicul se plan cu cel mai sigur succes.

Înainte cam cu două lune întră el într'o șetră din târgul de mardale de aci, și între mai multe cușite de cuhnă deosebită mărime și alésă și cumpără unul, care i se păru mai potrivit pentru afurita faptă; după care apoi teșitul cel cu o codă țepănă de lemn, prevăzut, de zece degete și un pătrariu de lung, forte ascuțit la vârf, și la codă de două degete de lat, lă dădu la un ascuțitoriu din Leopoldstadt să lă ascuță nu numai pe partea ce taie, ci și pe mucia în lungime de 5 degete dela vârf în sus, ager și în forma unui pumnariu, cu care grozavă armă fiind prevăzut, și fiind ascunsă sub vestmântul de desupra, și venindu la cunoștință că Maiestatea Sea ce. r. apostolică are obicei a se preumbla pe la amiază pe bastion, de mai multe septemâne a pândit în promenadă pe Preînaltă același.

Acăsta a făcut o Libeni după propria sea faciune în 12 zile cu puțină înterumpere, fără ca inima lui cea cu totul împetrită să se fi sfiit de această crimă grozavă, până când în zioa cea fatală, 18 Febr. 1853 între 12 și 1 oră la amezi i se dădu ocașie spre a pune în lucrare planul se cel drăcesc, ce de mult l'a avut.

Fără să fi mâncat obicinuitul se prânză eși el la 12 ore după sfârșirea lucrului din locuința mașterului se în Leopoldstadt, și luă calea mai întâi în cetate, apoi pe bastion lângă pórta turnului roșiu, și apoi spre pórta carintică, unde tocma Maiestatea Sea Împăratul, petrecut fiind de Adjutantele Se de aripă Contele Odonel sosise cu scop de a se preumbla după obicei, și cam 60 de pași mai jos de pórta carintică stătu în loc, ca răzimat de bariera cea înaltă de 3¼ picior, să privescă jos la un nou venit despărțemânt de soldați sloboziți.

În momentul acesta Ioane Libeni, care numai cu ceva mai nainte venise acolo dintr'o direpțiune opoșită și stătuse într'o depărtare ca de 8 urme, desceinduși iute rocul de desupra, sub care era ascuns instrumentul de omor, se apropie mai întâi cu băgare de sémă de Preînalta persónă a Monarhului, după aceea sări întocmai ca un tigr, și redicându instrumentul de omor cu mâna asupra Maiestății Sele de către spate, lovi în înaltăceași în cefă din tóte poteri atăt de tare, încătă taișul de la vârf în sus se încovăie în lungime de un deget.

Avându de gându a măi întreprinde și alte lovituri către capulu celū sfințitū alū Maiestății Sele, care le arū fi repețitū până la sevărșirea fărădelegei, din norocire fu de D. Colonelū Conte Odonel trântitū la pământū, și curându după aceea prin cetățenulū Iosivū Etternaih, apoi prin întrevinerea și a altorū persóne de totū biruitū, și prin patrola venitā arestatū.

Înverșunatū pentru zădărnicitulū omorū, pe care dumnezeasca mână a providenței într'unū modū admirabile l'aū înlăturatū de la scumpa vieață a Maiestății Sele ce. c. Apostolice, începu Ioane Libeni încă pe cale către încisóre a se sluji cu niște exclamațiuni însemnate pentru A c e l a, care prin răscólă și rebeliune a aruncatū patria sea în patime atâtū de afunde, și care din culcușulū celū sigurū, unde se aflā, se nevoește prin o prociemățiune revoluționariā a o aduce în tóte cruzimile resbelulū civile.

După ce Ioane Libeni prin fasiunea propriā înaintea judecāții, precum și prin multele și multcuprinzetóriele mărturisiri ale mărturiilorū s'a doveditū despre afurisita sea faptā cu tóte amăruntele ei, prin judecata marțiale competente s'a osânditū în 23. ale acesteia pe temeiulū Préinaltei rezoluțiunii din 26. Decemvre 1851, alū prociemățiunii despre starea de asediā în cetatea împărăției capitale, și de reședință Viena din 1. Noemvrie 1848. și 27. Fevruariū 1849. după hotărârea articolū al 5-lea de resbelū, în legăturā cu articolulū alū 61. alū codicelū militare penalea pentru criminea de lesa Maiestate prin întreprindere de onorū asupra persónei préinalte a Maiestății Sele ce. r. Apostolice Franțiscū Iosifū I. la mórtea prin stréngū, care sentenția după întărirea măi înaltā, și după publicațiunea prescrisā s'a pusū astăzi la Ioane Libeni în lucrare în loculū de perzare hotărātū spre acésta.

V i e n a în 26. Fevruariū 1853. Dela secțiunea judecātoréscā militare a ce. r. Guberniū militare.

Despre momentele cele din urmă din viața ucigașulū Ioane Libeni ne împărtășescū Gazetele de Viena următóriele detaiuri: După ce s'a înceiatū cercetarea, i se ceti joī sentința în odaia de esaminare a direcțiunei de poliția, unde fu delicuentulū adusū fiind ușile și ferestrele deșcise, și dându înainte de publicare dobașii în curte semnulū obicinuitū prin dobe. La începutū se părea delicuentulū a fi plinū de curagiū, dar curându după aceea începu a tremura cu totū trupulū, și curagiulū i se perdu. După aceea i se spuse, că sentința se va pune sâmbătă în lucrare, și că să se pregătéscā pentru óra de mórte după prescisele sfinteī religiunii. Întorcându se în încisóre, fu întimpinatū de preotū, carele curându i muiā inima, și în inima lui cea împetritā stărni cea măi intimā părere de reū pentru spurcata faptā. Libeni cunoscu acum urățenea faptei sele, și blăstāmă pe aceia, cariī l'aū făcutū să comită o crimine atâtū de mare, și l'aū dusū la mórte. Elū zicé, că dorește, ca fiecare tânărū să iae pildā dela mórtea lui. Sâmbătă dimineța la 7. óre fu dusū într'unū carū descoperitū, în care pe loculū celū dinainte cu spatele către cai ședea elū, érá pe celū din dreptū preotulū, la loculū pierzāniei, unde ajungându la 8 óre 'și luoā resplata pentru fapta sea cea spurcatā.

Montenegro.

Maī multe Gazete împărtășescū știrea, că Montenegrii arū fi biruitū iarāși pe Turci. În 8 Fevruariū a poruncitū Omer Pașa la 500 Turci, să trecā preste podulū numit „Hagi Most“ și să se întindā până la Frutac. Montenegrii n'aū fostū în stare de a împiedica trecerea Turcilorū, și așia ajunserā acestia fărā de nicī o greutate până la Fruntac. Montenegrii se așezară cu tabāra lorū, uniī la Ujiți Most, iarā alțiī la satulū Bitasoviț. În nóptea din 8 spre 9 începu râulū Țeta în urma unei ploī a crește, și rupsā podulū „Hagi Most“. Râulū eși de ambe părțile preste țermuri, și așia despărțemântulū din Frutac era tăiatū de

cătră ceialaltă óste turcésă. Nóptea năvăliră Montenegrii și încă tocma din acele sate, de care Omer Pașa mai puțin se temea, în numeră ca 3000 de inși aupra lagărului lui Omer Pașa, fiind favorisați de întunerecul nopții. Turcii unii dormeau, alții erau ostenți, alții erau cu totul slăbiți prin umezala locului; prin atacul acestu neașteptat aduși în cea mai mare confuziune începura a fugi cătră fortăreța Spuț în cea mai urâtă neorânduială. Acuma se aruncară Montenegrii și asupra despățământului de la Frutac, și lă siliră ca să depue armele. Trofeele acestei învingeri sântu: 500 prizonieri, 400 și mai bine de morți, și multă pradă stătătoriă din cai, arme și tunuri, ba se vorbește că dora și cassa de resbelu ar fi căzut în mânilor Montenegrinilor.

Turcia.

Gazetei de Triestu se scrie din Constantinople 12 Fevr. la miază următoriele: Alaltăieri s'a imbiat Ambassadorii Franței și Angliei a fi mizlocitori în diferențele, ce se află între Austria și Pórtă. Dară Conte Laïningen, ambasadorul Austriac n'a vrut să primescă mizlocirea. Până înainte de acesta cu dóe óre încă n'a urmat nici un răspuns mulțamitoriu din partea porții; ba azi dimineță s'a vorbitu fórt tare, că răspunsul, ce lă va da ministeriul turcescu, va fi negativu. Pretensiunile, ce s'a făcutu din partea Contelui Laïningen în numele Guberniului austriac, sântu formulate în zece puncte, dintre care cele mai de căpeteniă sună așa: Deciararea de pământu neutră a graniței turcesci de pe uscatu, care e vărâtă ca o limbă în teritoriul austriac aproape de Cataro. Diminsiunea emigranților magiar și poloni, cari de la A. 1849. încóce s'a priimitu în armata lui Omeru Pașa, și internarea lor în Asia mică. O scrisóre de escusare din partea Sultanului către Maiestățile Loră Împăratul Austriei, și Împăratul Rusiei pentru portarea cea necuviințósă a porții cătră aceste poteri în caúsa emigranților în A. 1849 și 1851. Îndestularea și plătirea pretensiunilor de datoriă, ce aú a face supușii austriaci, séu despăgubirea aceloră în bani pentru câte s'a grămăditu de 25-30 de ani încóce. Dintr'aceste 10. puncturi nu este iertatú a lua și a desbate către unul singuru, ci ele trebuie tóte la olaltă, ca unu ce întregu, să fie primite din partea porții. Se zice, că primirea și încuviințarea acestor zece puncturi e condițiunea, sub care Austria va restaura éráși raporturile prietinesci de mai nainte cu pórtă, și nu va urma o desbinare între aceste doué poteri. Terminul, ce i s'a fostu pusú porții pentru darea răspunsului, și care la 7. Fevruariu s'a fostu împlinitu, s'a mai prelungitú éráși cu 5 zile.

O altă scrisóre din Constantinople totú în Zioarele susú pomenitú aduce știrea că în Constantinople domnește o spaímă gróznică; până sâmbătă la amiază pórtă încă n'a încuviințatú cererile Austriei, și Conte Laïningen a trimisú notele până atunci primite îndărăptú cu acea băgare de séma, că propozițiunile porții nu le póte primi. Décă pórtă se va învoi la pretensiunile Austriei fără deosebire și condițiune, atunci ele vorú remănea prietene bune, érá de nu, atunci M. Sea Împăratul Austriei 'și va căuta singuru dreptul séu, și dânsul (Conte Laïningen) dimpreună cu ambasadorele ordinariu va părăsi lună în 14. Constantinople. Vaporele „Croatia“ e încălzitú, și corabia „Carolina“ stă cu pânzele întinse gata de pornitú, la Ambasadă staú tóte gata de drumu, și așteptă numai după unu semn, ca să iésă din Constantinople. În astfelu de împregiurări e préfirescu lucru, că comerțiul pătimeste fórt multu.

Cătră zilele mele.

Treceți zile ne'ndurate,
Ce'ați rămas mai îndărăpt,
Ușurați a mea greutate,
Ce apăsă al meu peptu!

Arculă sorții me săgeată,
Sub elă săngerându suspină,
Și în clipa desperată
Va! cum treceți voi de lină!

Ați sburată atunci crudele
Fără urmă – ca ună vântă,

Cândă aurora vieții mele
Strălucea p'acestă pământă. –

Ați sburată, acuma dară
Ca un pomă vă legănați,
Și în sôrtea cea amară
Ne'ncetată vă tregănați.

Ci căutați a vieții plagă,
În puțină cum m'ați rănită,
Și inima cea întreagă
Cum de reu ați nimicită. – –

Deci periți, și la torminte
Da'ți o dată voi finită,
Să se 'nmute 'n eleminte
Trupul meu semiperită!

G. Deliană.

Înștiințare.

Ca să îndestulămă pe publiculă cititoriu, și să împlinimă voința celoră ce s'ău adresată către noi, aflămă cu cale a descide o prenumerațiune noă la „T e l e g r a f u l ă R o m a n ă” pe patru lune, adecă dela 1 Martiu până la ultima Iuniu. Prețitulă este pentru Sibiiă 2 fl. 20 cr. pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarhia austriacă 2 fl. 40 cr. iară pentru țeri străine 4 fl. m. c.

Înștiințare.

Partea Germano-romănescă a *Leccionului* lucrată de D. G. Bariț, și D. G. Munténă este isprăvită și cei ce au depus 2 fl. m. c. mai înainte, și vor trimite acum și restanța de ceilalți 2 fl. m. c. vor căpăta îndată Tomul acesta. Redacțiunea *Telegrafului Romană* primește prenumerațiune la acestă în timpul de astăzi multă folositoriă Opă, care s'a făcută totă odată și de neapărată trebuință.

Cursul banilor la Viena în 26. Fevruariu. Calend. noă.

Aurul	_____	118
Argintul	_____	111½

Redactor respunzatori: **Dr. Vasici.**

Editura și tipariul Tipografie diecesane.